

Иисусъ Христосъ утвърдява че ный трѣбва да промѣнимъ умъ-тъ си, т. е. мысли-тъ си, чувствованія-та си, наклонности-тъ си и желанія-та си; другояче, ный ще погынемъ. Това промѣненіе, което той провъзгласява за необходимо, е толкова основно и толкова коренно щото той го нарича новорожденіе. Іоан. гл. 3. То състои, първо, въ просвѣщеніе-то ни за грѣхове-тъ ни. Иисусъ Христосъ дойде да ни спасе отъ грѣхове-тъ ни, и ный трѣбва да разбирамы колко гнусни сж наши-тъ грѣхове, защото другояче ный не ще смы расположены да ги оставимъ, и не ще искамы да ся спасемъ отъ тѣхъ. Ный трѣбва да разбирамы че грѣхове-тъ ни сж нѣщо по-зло отъ бѣдѣж, отъ окаянство или отъ какво-да-е тѣлено страданіе. Ный трѣбва да разбирамы добрѣ че грѣхъ-тъ е безпричинно бунтуваніе противъ праведный-тъ ни Господарь и ниска неблагодарность къмъ Небесный-тъ ни Отець; че грѣхъ-тъ помрачава разумъ-тъ, осквърнява сърдце-то и развращава съвѣсть-тѣ; че той произвожда смущеніе въ душѣ-тѣ, распри въ общества-та, отдѣля душѣ-тѣ отъ Бога и заслужва вѣчно осжженіе. Когато тѣй ся просвѣтимъ за грѣхове-тъ си, ный не можемъ вече да стоимъ равнодушни къмъ тѣхъ, или да ся наслаждаваме въ тѣхъ, или да ся прѣдаваме на тѣхъ; но, напротивъ, ще мразимъ грѣхове-тъ си, ще скърбимъ за дѣто смы ги вършили, ще ся стараемъ да напуснемъ всѣкой единъ отъ тѣхъ, и ще желаемъ прѣди вси-